

[Skjærbæk.]

5 Aar til Støtte for de Kommuner, der foretager Ekspropriationer og derigennem faar Tab. Jeg synes, det er en naturlig Tilføjeelse til disse Bestemmelser, at man ogsaa støtter Opførelsen af Erstatningsboliger. Naar der er henvist til, at det passende kunde ske i en anden Lov, nemlig i Lov om Boligbyggeri, vil jeg hertil sige, at vi for vort Vedkommende, mener, at Spørgsmaalet om Gennemførelse af det her omhandlede Lovforslag hænger saa nøje sammen med Fremskaffelse af Erstatningslejligheder, at vi mener, det er ganske naturligt, at man i den samme Lov stiller Midler til Raadighed herfor.

Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at vi her ikke taler om Laan, men foreslaar at yde direkte Tilskud, og at vi foreslaar en Maksimalleje fastsat, fordi vi mener, at de Mennesker, som bor i de Lejligheder, der rammes af Saneringslovens Bestemmelser om Ekspropriation, er saa daarligt stilled, at de ikke vil kunne klare sig med den Bistand, der vil kunne ydes dem efter den Lovgivning, der allerede er gennemført. Vi er naturligvis — som det ogsaa er sagt fra Indenrigsministerens Side — imod, at der skulde ske en Masseflytning af Familier; vi har kun sagt, at disse Boliger skulde være til Raadighed fortrinsvis for de Familier, hvis Boliger nedrives. Men vi finder, at der ligger et meget farligt Moment i dette, at man uden at have Erstatningsboliger kan bestemme, at visse Boliger skal nedlægges. Det er i Virkeligheden Spørgsmaalet om Erstatningsboliger, som efter vor Formening er det centrale i det her foreliggende Lovforslag. Kan man ikke anvise Erstatningsboliger, vil Lovforslaget ikke faa den tilsigtede Virkning. Jeg vilde ikke have haft det mindste imod, at man i Lovforslaget havde sat Bestemmelser ind om, at det kunde stilles som en Betingelse for, at en Kommune kunde opnaa Tilskud efter §§ 30 og 31, at Kommunen kunde paavise, at der var tilvejebragt Erstatningsboliger.

Jeg skal slutte disse Bemærkninger med at sige, at vi naturligvis stemmer for de Ændringsforslag, vi selv har stillet. Det vil fremgaa af Listen over Ændringsforslag, at vi paa en Række Punkter har kunnet slutte os til de Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Socialdemokrater og Radikale.

Nøhr: Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale alle de af Indenrigsministeren stilled og af hele Udvalget eller af Flertallet i Udvalget tiltraadte Ændrings-

forslag og fraraade at stemme for de af Mindretalsgrupperne stilled Ændringsforslag.

Det kan siges om alle de Ændringsforslag. Indenrigsministeren har stillet og Udvalget eller Flertallet inden for Udvalget har tiltraadt, at de er Udtryk for Imødekommenhed over for forskellige sagligt motiverede Henstillinger, som er rettet til Udvalget, og at de ogsaa paa en Række Punkter er Udtryk for Imødekommenhed over for Ønsker, der er fremsat fra konservativ Side.

Jeg for min Part har en særlig Anledning til at takke saavel Udvalget som Indenrigsministeren, fordi man har opfyldt den Henstilling, jeg rettede ved Lovforslagets første Behandling, vedrørende Omfanget af Statens Hjelpeindsats over for Kommunerne og vedrørende Fordelingen af Laanebeløbet mellem Hovedstaden og Provinsen. Det bliver nu saadan, at Hovedstaden og Provinsen deler det samlede foreløbige Laanebeløb, som vel nok, hvis det viser sig nødvendigt, kan forhøjes — deler det lige, under Forudsætning af naturligvis, at hvert af Omraaderne ønsker at gøre Krav paa sin Halvdel. Hvad Statstilskuddet angaar, skal det normalt udgøre en Femtedel af Kommunens Tab ved Gennemførelse af et Rydningsprojekt, men det *kan* dog gaa op til en Fjerdedel, naar Tabet er særlig stort i Forhold til Kommunens Størrelse eller økonomiske Evne. Jeg anser disse Ændringer for at være af betydelig Interesse og Værdi for Købstæderne.

Ogsaa de Ændringer, der aabner Adgang til ny Prøvelse af Kondemneringsafgørelserne og Afgørelserne med Hensyn til Erstatningsbeløbene, har jeg ment mit Parti burde støtte. Ændringerne skulde i Praxis betyde, at der i komplicerede Tilfælde skabes Lejlighed til en ny Gennemgang af alle Hensyn og Forhold, en ny Gennemgang, men vel at mærke inden for det System af Saglighed og praktisk Indsigt, som disse Paragraffer i det hele bygger paa. En saadan Mulighed for fornyet Overvejelse synes vi det er rimeligt at skabe. For Kondemneringsafgørelsernes Vedkommende kan dette jo ifølge Ændringsforslagene ske ved Appel til Indenrigsministeriet og for Erstatningernes Vedkommende ved at foranledige en ekstra Taksation, hvor Taksationskommissionen tiltrædes af 2 Dommere. Det er en Ordning, som man fra alle Sider burde kunne tiltræde.

Det konservative Mindretals Forslag om Appel til Landsretten kan vi derimod ikke anse for brugbart. Det er tilstrækkeligt